

Írja be a keresendő szöveg

szeged.hu

Menü

Február 28. péntek, Elemér

EUR: 339; USD: 307; CHF: 319

- [Rovatok](#)
 - [Szegeden Szeged300 Kék hírek](#)
 - [Ziccer Művház](#)
 - [Túl a városon Színes](#)

- [Képriport](#)
- [Szeged TV](#)
- [Szegedi Tükör](#)
- [Városunkról](#)

- [Szegedieknek](#)

[E-ügyintézés](#) [E-közgyűlés](#) [Fejlesztéseink](#) [Gépjármű elszállítás](#)

Turistáknak

[Látnivalók](#) [Programok](#) [Szálláshelyek](#) [Menetrend](#)

Befektetőknek

[Fejlesztési stratégia](#) [Infrastruktúra](#) [Munkaerőpiac](#) [Építési szabályzat](#)

Önkormányzati cégek

[IH Rendezvényközpont](#) [Belvárosi Mozi](#) [Szegedi Partfürdő D2](#) [Szegedi Közlekedési Kft.](#) [Szegedi Környezetgazdálkodási Nkft.](#) [Szeged Tourinform](#) [IKV RITEK Zrt.](#) [Szegedi Víziközmű Működtető és Fejlesztő Zrt.](#) [Szegedi Városkép- és Piac Kft.](#) [Szeged Pólus](#) [Szegedi Sport és Fürdők](#) [Szegedi Vadaspark](#)

- [Archívum](#)

- [Kezdőlap](#)
- [Hírek](#)
- [Művház](#)

- „Valami nagyot kellett itt csinálni, hogy legyen itt valami” – ismét egy Szeged-regény született

Megosztás 60 [Művház](#) 2020. február 27. 19:07

„Valami nagyot kellett itt csinálni, hogy legyen itt valami” – ismét egy Szeged-regény született

Solymosi Bálint megkerülhetetlen alakja volt az 1970-es és az 1980-as évek Szegedének. Költőként indult, író lett belőle. Legtöbben a Szegedi Egyetem című lap szerkesztőjeként emlékezhetnek rá, és mellette olyan emberre, akivel akkoriban valamelyik éjjeli szórakozóhelyen találkozni lehetett.

Frissen megjelent, önéletrajzi elemekkel átszőtt regényét, a Vakrepülést a Grand Caféban mutatták be szerdán este, ahol [Szilágyi Zsófia](#) a SZTE BTK Magyar Irodalom Tanszékének vezetője kérdezte Solymosi Bálintot. Elsőként mi másról is, mint a városról.

Az író hosszú évek óta nem járt Szegeden, így első benyomása nem lehetett más, mint annak felismerése, hogy a belváros nagyon megváltozott. Mint fogalmazott: eltűntek a múlt század végének kocsmái, éttermei és szórakozóhelyei. Most egy „csinos kis polgáriasult várost” talált itt, amikor a Mars térről elindult a Széchenyi tér felé. Kicsit zokon vette a várostól, hogy esővel fogadta – tette hozzá nem minden humort nélkülözve.

A múltidézés kapcsán – lényegében az egész regény tárgya ez – elmondta: a 70–80-as években sokkal szürkébb volt a város, ám talán ezért (de nem csak ezért) az emberi találkozások színesek voltak. Nagyon erős szellemi élet jellemezte a rendszerváltás megelőző két évtizedben Szegedet. „Valami nagyot kellett itt csinálni, hogy legyen itt valami” – fogalmazta

meg. A Szegedi Egyetem című lap Dugonics téri szerkesztősége igazi találkozóhelye volt az akkori fiatal értelmiségnek. Solymosi Bálint mellett Gróf Rózsa főszerkesztő és Márok Tamás szerkesztő készítette a kitűnő színvonalú lapot, ahol a sajtószakmában később jelentős nevet szerző újságírók sokasága elsőként publikált. Mellettük olyan kitűnő, pályájuk elején álló irodalmi szerkesztők kezdték munkájukat Szegeden, mint Takáts József, Csuha István, Mikola Gyöngyi és Szántó Gábor.

Szilágyi Zsófia kérdésére úgy válaszolt: nem volt könnyű annak az írónemzedéknek az indulása, amelyhez ő is tartozik, mert a prózafordulatot hozó Péterek – Esterházy, Nádas, Lengyel és Hajnóczy – utat törtek az irodalomban. Ennek kapcsán jelezte: nem könnyű annak a generációnak a helyzete, amelynek nem kell lázadnia az előttük járók ellen. Pályája együtt indult Szegeden Darvasi Lászlóval, Podmaniczky Szilárdéval, Balog Józsefével és Szilasi Lászlóval.

A regény egy a tiszaujai tanyavilágból Szegedre kerülő kamasz sorsát beszéli el. Ez a feladata kétszeresen is nagyon nehéz feladat elé állította az alkotót. Egyfelől nagyon óvakodott attól, hogy vallomásos prózát írjon, amit hiteltelenségnek tart. Nem véletlenül jegyezte meg ennek kapcsán, hogy a regény hangjának a megtalálása volt a legnagyobb művészi kihívás.

Másfelől az, hogy véleménye szerint a kamaszkor a legnehezebb ábrázolható életszakasz. „A kamasz dilemmái a legnagyobb dilemmák az életben” – fogalmazta meg. Hozzáteve: a felnőttkor nagy kérdései javarészt csak párkapcsolathoz fűződnek. Irodalmi előzményként Szilágyi Zsófiával együtt utaltak vissza Dosztojevszkij A kamasz című regényére, valamint arra a kevesek által ismert tényre, hogy Móricz Zsigmond szeretett volna erről a témáról nagyprózai művet írni, de beletört a bicskájába.

A regény megírásához szükséges hangot Celine Utazás az éjszaka mélyére című regényében találta meg, és ennek segítségével. Közel tíz évig írta Solymosi Bálint a Vakrepülés című regényt. Ennek kapcsán egyszerre esett szó arról, hogy képtelen gyorsan dolgozni, valamint arról, hogy hosszadalmas munka során egyre nehezebben beazonosítható az a pillanat az írónak, amikor a mű elkészült.

A nagyobb részben Szegeden játszódó regényben megörökített figurák közül – erőteljesen biografikus műről van szó ebben az esetben – többen ott ültek a hallgatóság soraiban, ezzel is némileg elmosódottabbá váltak a határok az élet és az irodalom között.

Bár az esten erről külön nem esett szót, a Vakrepülés szakmai visszhangja igen kedvező, egymás után jelennek meg a regényről született kritikák.

B. P.